त्वामाराध्य यदा शम्भो ग्रहिष्यामि वरन्तव ।
द्वापरादौ युगे भूत्वा कलया मानुषादिषु ॥ २९ ॥
आगमैः कल्पितैस्त्वं हि जनान् मद्विमुखान् कुरु ।
माञ्च गोपयसे न स्यात् सृष्टिरेवोत्तरोत्तरा ॥
ततस्तं प्रणिपत्याहमुवाच परमेश्वरं ॥ ३० ॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे चतुर्थरात्रे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

तृतीयोऽध्यायः ॥

श्रीमहादेव उवाच ॥

ब्रह्महत्यासहस्राणां पापं साम्येत् कथञ्चन ।
न पुनस्त्वय्यविज्ञाते कल्पकोटिशतैरपि ॥ १ ॥
यस्मान्मया कृता स्पर्द्धा पवित्रं स्यात्कथं हरे ।
नश्यन्ति सर्व्वपापानि तन्मां वद सुरेश्वर ॥
तदाह देवो गोविन्दो मम प्रीत्या यथायथं ॥ २ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥

सदा नामसहस्रं मे पावनं मत्पदावहं ।
तत्परोऽनुदिनं शम्भो सर्व्वैश्वर्य्यं यदीच्छसि ॥ ३ ॥

श्रीमहादेव उवाच ॥

तमेव तपसा नित्यं भजामि स्तौमि चिन्तये ।
तेनाद्वितीयमहिमो जगत्पूज्योऽस्मि पार्व्वति ॥ ४ ॥